

Apunts
al marge**Comencen a jutjar
els trenta islamistes
de l'operació Nova**

L'Audiència Nacional va començar a jutjar ahir els trenta presumptes terroristes islamistes processats en el marc de l'anomenada *operació Nova* per planejar un atemptat suïcida contra diversos punts emblemàtics de la ciutat de Madrid, entre els quals hi havia la mateixa Audiència. Tant Mohamed Boukiri com Taoufik Eddebdoudi van negar la seva vinculació amb grups jihadistes i van assegurar que no coneixien el líder de la suposada cèl·lula terrorista, Mohamed Achraf. Els advocats dels 30 acusats han denunciat que els manquen els mitjans necessaris per poder afrontar un judici que pot durar entre dos i tres mesos.

**IU-ICV vol distintius
autonòmics a les
matrícules**

El grup parlamentari d'IU-ICV vol que les matrícules dels vehicles incorporin distintius autonòmics. És per això que ha fet arribar una proposició no de llei al Congrés de Diputats on s'explica que la seva proposta busca que "el caràcter plurinacional" de l'Estat espanyol "tingui una traducció a tots els nivells, també en el simbòlic". La iniciativa, que ha estat promoguda pel portaveu del grup i vicepresident d'ICV, Joan Herrera, arriba després que el govern francès hagi aprovat la inclusió d'un distintiu regional i el número de departament a les plaques.

Mas desactiva el recel a CDC i farà portaveu Oriol Pujol

El líder de CiU proposarà dimarts al grup parlamentari l'elecció del diputat com a relleu de Puig La renovació de la candidatura nacionalista al Congrés qüestiona la continuïtat de l'històric Carles Campuzano

**EL DEBAT DEL
CATALANISME**Lluís Bou
BARCELONA

Artur Mas ha desactivat el recel que hi havia entre alguns dirigents de CDC per la prevista designació d'Oriol Pujol com a nou portaveu parlamentari de CiU. El president de CDC farà la proposta formal al grup parlamentari dimarts vinent, amb la qual cosa Oriol Pujol prendrà possessió com a relleu de Felip Puig. El grup parlamentari no ha de fer cap votació sobre aquesta qüestió, però sí que n'ha de ser informat i a la pràctica el nom ha de comptar amb l'aval.

Segons fonts de CDC, la decisió es pot considerar definitiva i d'aquesta manera ho han parlat Mas i Josep Antoni Duran Lleida, que donen per tancada la qüestió. Tot i això, Duran reconeix sempre en públic que la tria correspon en exclusiva als convergents.

Rull, sense possibilitats
Amb aquesta designació queda enterrada la possibilitat que el nou portaveu fos Josep Rull, tal com defensaven els partidaris d'una alternativa, que reclamen que Oriol Pujol anés de

El futur portaveu parlamentari de CiU, Oriol Pujol, en una intervenció al legislatiu català ■ FRANCESC MELCION

número dos al Congrés. Amb la recent designació de Felip Puig com a secretari general adjunt de CDC, aquest s'ha convertit en el número dos del partit, mentre que Oriol Pujol ha guanyat pes polític. Tots dos formen part de l'ala sobiranista de CDC i són partidaris d'una línia d'oposició

constructiva però contundent, un punt més del que ha estat fins ara. Oriol Pujol, per exemple, s'havia decantat per forçar la creació d'una comissió d'investigació sobre l'apagada elèctrica que va patir Barcelona aquest estiu, però Mas no hi va donar el vistiplau.

Mentrestant, la renova-

ció de la candidatura nacionalista al Congrés i l'aplicació de la llei de la paritat estan posant en qüestió la continuïtat de Campuzano a la cambra baixa. L'històric diputat va anar a les anteriors eleccions de número 4 a la llista electoral per Barcelona, on CiU va aconseguir sis escons. Ara de

cada cinc llocs, dos corresponen a dones, segons la nova normativa. I a això s'hi afegeix que s'incorporarà previsiblement a la llista Pere Macias, fins ara senador, com a número 2 just darrere de Duran. Segons alguns dirigents, Campuzano pot quedar desplaçat a un lloc de difícil sortida. ■

L'autor considera que a la conferència nacional s'ha de definir l'estratègia política amb un full de ruta i no discutir sobre els lideratges

Manel Balcells
Exvice secretari general d'ERC
i exconseller d'Universitats

La cruïlla d'Esquerra

El panorama polític català està ben remogut, amb un grau d'efervescència com no es recorda des de fa anys. La consciència col·lectiva que hem arribat al límit pel que fa a manca d'inversions en infraestructures que afecten la nostra competitivitat ha qualitat fermament, fins a provocar una resposta ciutadana contundent. El país demana un full de ruta concret que permeti rellançar una il·lusió col·lectiva i avançar en la millora de la qualitat de vida, en l'esperit democràtic i en la plena integració nacional en una nova realitat europea. En aquest context, Esquerra afronta la conferència nacional que ha de permetre confirmar, redreçar o canviar l'estratègia del partit pel que fa a la seva actuació política, en el benentès que el proper any es realitzarà el congrés ordinari del partit. Ens trobem, doncs, davant d'una cruïlla de camins, de gran transcendència no només per a ERC, sinó també

per al mateix govern i per al conjunt del país. Esquerra és un partit independentista, tothom ho sap. Tots els/les militants, sense excepció, volem un Estat propi, som partidaris de l'autodeterminació i del nostre dret a decidir, per la via democràtica, el nostre futur com a poble. No hi ha fissures, no hi ha esquerdes. On és, doncs, la cruïlla? En el full de ruta, en el camí. La ponència alternativa de Reagrupament i la base de les tesis d'Esquerra Independentista se sustenten en una renegociació de l'actual pacte de govern amb la convocatòria d'un referèndum durant aquesta legislatura. Idees que fan inviable l'actual acord de legislatura i obliguen a romandre a l'oposició.

No vull oblidar altres aspectes que s'abordaran, com la millora de la democràcia interna del partit i dels aspectes organitzatius i, fins i tot, els lideratges. Aquests aspectes caldrà abordar-los amb profunditat al congrés. Ara cal centrar-nos en l'estratègia política i en el full de ruta.

La proposta de la ponència alternativa és un camí il·lusionari que no ens portarà a l'objectiu que volem assolir. Necessitem un horitzó que no ens porti a la frustració i que ens permeti guanyar complicitats durant el camí. Que acumuli il·lusió i sumi voluntats arreu. El 2014 és un bon horitzó. No per assolir la independència, ja ens agradaria! Es tracta de treballar conjuntament per propiciar les condicions necessàries per fer una consulta popular sobre el nostre destí, en una data tan emblemàtica com és l'11 de setembre del 2014.

Fins llavors cal fer feina! Al govern, als ajuntaments, a les plataformes, al carrer, a tot arreu, canalitzant tot aquest sentiment ciutadà de rebel·lió que s'enumera, pactant en la propera legislatura la llei de consultes populars, condicionant al proper govern de Madrid pel que fa a les modificacions legislatives oportunes i creant el caliu ciutadà que farà inevitable el referèndum. Ens hem de guanyar l'espai de credibilitat com a gestors de la *cosa pública* i orientant Catalunya cap a l'eficiència i la modernitat, impulsant l'economia del coneixement, assegurant les polítiques públiques en salut i serveis socials, garantint l'ús de la nostra llengua. Que no ens confonguin moviments tàctics interns, orientats al congrés del nostre partit! Ara és l'hora, a la conferència nacional, d'afinar l'estratègia política. Ja parlarem més endavant d'organització i de lideratges. Ara cal que no ens equivoquem de camí! ■